

(Forskrækket). »Jeg troede det samme som Frøken Howe«.

Prof.: »Næste!«

»Jeg«, svarede Josefine Western, en Pige med et udtryksfuldt Ansigt og en klar Stemme, »ville kalde det Stuarternes Forhold til den ny Tids Frihedstrang«.

»Hun trænger ikke til at høres i Dag«, sagde Professoren til sig selv. »Frøken Porter«, vedblev han, »føler De Dem som amerikansk Borger i Gæld til Karl den første«.

Juliet Porter, smuk, hvid og rød, smilede venligt og sagde: »Jeg synes — dermed Basta«.

»Frøken Allen?«

»Jeg kan virkelig ikke indse, hvad Karl den Første skal have gjort for mig«, sagde Nora Allen med Eftertryk.

»Frøken Howe, føler De nogen særlig Interesse for det vi taler om?«

Edna, som fandt Nora vel dristig, svarede blidt: »Jeg føler særlig Interesse for alt, hvad der kan bidrage til min Udvikling«.

»Hvad er Deres Udvikling en Del af?«

Edna søgte forgæves efter et passende Svar. Professoren iagttog hende skarpt, men lod ikke til at ville hjælpe hende med at besvare Spørgsmaalet. Tilsidst sagde han: »Sig mig inden fem Minutter, hvad Lektionen har at gøre med Deres højere Dannelse, Frøken Territt; jeg ser, at De har tænkt over Spørgsmaalet.«

Julia Territt svarede betænksomt: »En amerikansk Borger er Arving til Englands Historie«.

Professor Powers nikkede langsomt. Han lagde Mærke til, at Frøken Territt altid udtrykte sine Tanker paa en vis studeret Maade, og han rustede sig.

»Englands Frihed skylder maaske lige saa meget til sine Fjender som til sine Venner«, vedblev Julia.

»Forsigtig, Frøken Territt, Epigrammer maa man tage varsomt paa«.

»Maaske har det sine Fjender at takke for sine Venner. Karl den første for Hampden og Eliot og Pym. Jo mere lovøs Karl blev, des bedre var det i Længden for det engelske Folk og for os«.

Julia kastede et lyst Blik op paa Professoren: »Det var i selv samme Aarhundrede, at vore vigtigste amerikanske Nybygger blev anlagte, og vi kom herover, opfyldte af de ny engelske Ideer«.

»Rimeligvis«, dristede Juliet Porter sig til at sige, »har vi vundet lige saa meget som det engelske Folk«.

»Ja«, sagde Professor Powers tørt, »det er netop, hvad Frøken Territt har udviklet for os som Resultat af hendes Studium«.

Langs med den bagerste Bænk telegraferedes der Bifald. — »Frøken Territt hævder følgende: En Tyran er en Velgører. Nu trænger vi til en eller anden, der kan bestride dette. Hvem er parat?«

Professoren sad med korslagte Arme og holdt skarpt Udkig med Klassen. Frøken Western talte.

»Meget godt«.

Edna havde en anden Mening.

»Meget godt«, sagde Professoren igen. »Se, De kan overbevise Frøken Western«.

Klassen var nu bleven ivrig; adskillige kom Frøken Western til Hjælp, medens andre sluttede sig til Edna. Nogle holdt sig tilbage; men Professor Powers gættede deres Tanker ved det første Ord og opmuntrede dem saa venligt, at der næppe var En iblandt dem, som ikke blev reven saaledes med, at hun forundrede sig over sin egen livlige Tankevirksomhed.

Rosamond holdt op at tegne Portrætter af Professoren i sin Notebog. Kitty Morris havde siddet og leget med Rosamonds Sløjfer; hun slap dem og saa ufravendt op paa Professor Powers. En af dem citerede i Løbet af Diskussionen:

»Ilde faren et Land... ilde faren et Land«.

»Hvem kan fortsætte!« udbrød Professoren, og da han fangede Kittys Øjne, udbrød han: »Frøken Morris«.

»Ilde faren et Land, mod Undergang hastigt det skrider, dersom det Rigdom kun samler, mens Mangel paa Manddom det lider!«

»Jeg saa det tilfældigvis i Gaar blandt »Bekendte Citater«, det var den eneste Grund til, at jeg kunde huske det«, sagde Kitty rødmunde.

»Og hvem har skrevet det?«

»Ibid.«

*) Ibid = den samme.

»Om Forladelse?« Professoren lod, som om han var døv.

»Der stod Ibid«.

Han var nær ved at spørge hende om, hvornaar Ibid var født, men holdt Bemærkningen tilbage og bad Frøken Mill fortælle sin Veninde, at Forfatteren til disse Linier var —

»Goldsmith« udraabte en halv Snes unge Piger, medens de havde ondt ved at holde Latteren tilbage.

»Og nu, mine Damer, vil jeg bede Dem skrive Deres næste historiske Stil over dette Emne. De to bedste vil vi læse højt«.

Professoren satte sig og kastede Blikket ud over Klassen.

»Frøken Mills, lad os høre noget fra Dem. Tag Emnet op, hvor De finder dets vigtigste Punkt«.

Der flød to, tre løse Aarstal og nogle faa Navne om i Rosamonds Hukommelse; men hun vilde hellere gaa til Bunds end betro sig til disse Planker. Med stiv Holdning og stive Øjne sagde hun:

»Jeg kan ikke«.

»Hvorfor ikke?«

»Jeg har ikke forberedt mig«.

»Hvorfor ikke?« i en lidt mindre venlig Tone.

Intet Svar. En lang Pavse, i hvilken de tredive aandeløse Pige-børn varierede fra: »Det har hun godt af« og til: »Det er skammeligt at behandle hende saaledes«.

Da Professoren talte igen, var det med en Stemme, som banlyste Rosamond aldeles, og han tog Ugen igennem ikke nogen Notits af hende:

»Frøken Howe«.

Edna fortalte med Færdighed og Nøjagtighed. Hun følte, at Rosamond havde faaet fortjent Straf; maaske antog hendes Stemme et Anstrøg af Selvtilfredshed, i alt Fald hviskedes der bag ude: »Af alle indbildske Dyr —«

»Det er tilstrækkeligt«, sagde Professoren. »Og saa, Frøken Howe, vil De maaske være saa god at sammendrage, hvad De har fortalt, i en halv Snes Ord«.

Edna vidste ikke, hvad hun skulde svare herpaa.

»Hvad er Pointet, hvad er Møralet?«

Ikke en Tanke vilde komme.

»Hvilke Ligheder finder De med vor egen Tid?«

Det vidste hun ikke, tilstod hun med Ærgrelse.

»Læser De ikke Bladene, Frøken Howe?«

»Naar jeg har Tid«, svarede Edna stilfærdig.

»Hvem var de mest fremragende Mænd i Parlamentet 1645?«

Hun nævnede uden Betænkning 5—6 Navne.

»Hvem er de betydeligste Mænd i vor Kongres nu?«

Hun nævnede en. Han var død for fem Aar siden.

»Naar tror De, Frøken Howe, at De vil indhente de Begivenheder, som færd forbi Dem hver Dag?«

Edna saa ned for sig...

Det internationale Kvinderaad.

(I. C. W.)

Den 10. og 11. Juli var det internationale Kvinderaads Bestyrelse (executive committee), der bestaar af en Hovedbestyrelse paa 5 Medlemmer samt Formanden for hvert af de nationale Kvinderaad, sammenkaldt til Møde i Haag. Af Hovedbestyrelsen havde kun to givet Møde, nemlig Vicepræsidenten Lady Aberdeen, der i Præsidenten, Mrs. Sewalls Fraværelse førte Forsædet, samt Sekretæren Miss Wilson, der tillige førte Protokollen i Mlle. Vidarts Sted. Kassereren, Frk. Lange, var repræsenteret af Form. for det tyske Kvinderaad, Frau Stritt, der derfor selv maatte have Stedfortræder, Frk. Kramers, Sekretær i det hollandske Kvinderaad. Iøvrigt var følgende Kvinderaad repræsenterede: det britiske ved Miss Janes, det hollandske ved Mme. de Klerck, det kanadiske ved Mrs. Digman, det franske ved Mlle. Monod, det danske ved undertegnede. Desuden fik det hollandske K. R.'s Medlemmer i de internationale Komiteer, samt Frk. Eline Hansen, dansk K. R.'s Protokolfører, ekstraordinært Tilladelse til at over-

være Møderne uden dog at deltage i Forhandlingerne.

Mødet holdtes begge Dage hos det hollandske K. R.'s Formand, Mme. de Klerck, der med stor Gæstfrihed ikke blot gav os Husly men ogsaa Frokost. Den ene Dag havde hun indbudt en Del ledende hollandske Damer til at mødes med os ved Frokosten, bl. andre den kendte kvindelige Læge og ivrige radikale Dr. Aletta Jacobs fra Amsterdam. Paafaldende er de hollandske Dammers Sprogfærdighed; de fleste syntes at bevæge sig med lige stor Letthed i de tre Hovedsprog. Forøvrigt taltes der ved denne Lejlighed mest engelsk baade til selskabelig Brug og under Forhandlingerne.

Disse drejede sig for en Del om den foreløbige Behandling af Forslag, der skal endelig afgøres ved det store Møde i Berlin i 1904; jeg kan her nævne at dansk K. R.'s Forslag om, at hvert Lands K. R. ved de femaarlige Møder foruden sine 3 stemmeberettigede Repræsentanter skal have Ret til at vælge indtil 6 Repræsentanter til at deltage i Forhandlingerne men uden Stemmeret, vandt megen Tilslutning og har al Udsigt til at gaa igennem. Det fremkom som et Ændringsforslag til et Forslag fra Amerika om en stærk Forøgelse af de stemmeberettigedes Antal, hvilket sandsynligvis vilde føre til en stærk Forrykkelse af Balancen til Fordel for det Land, hvor Mødet holdes; det vilde jo være umuligt særlig for de smaa Lande at sende et større Antal Repræsentanter til meget fjerne Lande.

Det var ogsaa under Forhandling at gøre den 18. Maj til Almindelig Demonstrationsdag for Freds- og Voldgiftssagen, men det udsattes foreløbigt at vedtage nogen Resolution derom, dels fordi et saadant Forslag først maa drøftes i hvert enkelt Kvinderaad, og dels fordi den int. Komite for Fred og Voldgift i Øjeblikket er uden Hoved, da Formanden, Mrs. Booth, netop har nedlagt sit Mandat. I det hele har det gaaet lidt langsomt med at bringe de int. Komiteer til at fungere, hvad der jo ikke kan undre paa Grund af de store Afstande; saaledes havde Pressekomiteens Formand, Mrs. Harper (Amerika), endnu ingen Beretning at afgive. Derimod havde Formanden for Komiteen om Kvindens familieretlige Stilling, Baronesse von Beschwitz (Tyskland), som en Begyndelse sendt en interessant Beretning om Forholdene i Tyskland og Holland. En samlet Oversigt i denne Henseende fra alle Lande vil kunne faa stor Interesse og Betydning.

Hvad I. C. W.'s Finanser angaar, vilde det se lidt betænkeligt ud, hvis ikke Mrs. Sewall i Aar som i Fjor havde indmeldt en Række Enkeltmedlemmer (Patrons). Grunden til at Mrs. Sewall ikke selv var til Stede var, at hun mente at hun vilde gøre Sagen mere Gavn ved at være til Stede ved den store pan-amerikanske Udstilling i Buffalo i Sommer og bl. a. prøve at interessere de sydamerikanske Kvinder for Tanken om Sammenslutning. Forøvrigt er der allerede dannet et sydamerikansk Kvinderaad, nemlig i Argentina, der nylig har udsendt sin første Aarsberetning. En telegrafisk Hilsen sendtes til Mrs. Sewall. Desuden afgaves Beretninger fra de forskellige Lande; enkelte, som ikke var repræsenterede, sendte den skriftlig, der var ogsaa Hilsner fra flere Lande, som endnu ikke har Kvinderaad, fra Finland, Rusland og Norge, hvorfra Frk. Gina Krog meldte om Sejren med den kommunale Stemmeret.

Naar det officielle Referat foreligger skal jeg komme tilbage til de enkelte Landes Beretninger; kun maa jeg allerede nu fremhæve, at medens jeg i London 1899 fik saa stærkt Indtryk af den angelsaksiske Races Overlegenhed, saa var det nu særlig Tyskland, der imponerede mig; de arbejder energisk der nede i mange Retninger, og vi vil sikkert have stort Udbytte af at give talrigt Møde ved den næste internationale Kongres i Berlin 1904. Ogsaa i Holland er der meget Liv og Fremgang, der er dem, der mener, at det ikke vil være mange Aar, før de hollandske Kvinder har baade kommunal og politisk Stemmeret. I det hele er det baade interessant og lærerig at

Støt Indsamlingen til et

„Herberg for hjemløse Kvinder“,

hvis snarlige Oprettelse er paatrængende nødvendig. Bidrag kan tilsendes undertegnede. Herbergets smaa Bøsser til Indsamling af Smaamønt kan rekvireres tilsendt portofrit ved skriftlig Henvendelse til

Vibeke Salicath, Valborg Andersen, Aaboulevard 9, 3. S., Holmens Kanal 22, Kbhvn. V. Kbhvn. K.

se den forskellige Maade, hvorpaa de forskellige Landes Kvinder stræber frem mod beslægtede Maal.

Henni Forchhammer.

Foreningen i Odense til Værn for enligt stillede Kvinder

har udsendt sin Beretning for Aaret 1900.

Foreningen har til Formaal at tilvejebringe en indbyrdes Forbindelse mellem bedrestillede Kvinder i Danmark til Støtte og Vejledning for enligt stillede Kvinder af alle Stænder.

Bestyrelsen af Værneforeningen i Odense bestaar af en Forstanderinde og 2 kvindelige Medlemmer. Bestyrelsen supplerer sig selv.

Bestyrelsen af Værneforeningen i Odense aabnede Odense Værnehjem 1. November 1890.

Bestyrelsens 3 kvindelige Medlemmer samles en Gang om Maanednen og besøger jævnlig Værnehjemmet; de bistaa Husbestyrerinden i Værnehjemmet, hvis nærmeste forsatte de ere, med Raad og Anvisning og træffe Afgørelse i alle Sager, som høre til den daglige Virksomhed, men som ligge udenfor Husbestyrerindens Myndighed.

Husbestyrerinden, Frk. J. Mowitz fører Opsynet over begge Afdelinger i Værnehjemmet, og hun maa være villig til, saavidt det staar i hendes Magt, at give enligt stillede Kvinder, som henvende sig til hende, al fornøden Vejledning og Oplysning.

De virkende Medlemmer af Foreningen søge at fremme Foreningens Formaal ved at raade og støtte de unge Piger, som maatte henvende sig til dem, og tillige ved at vække Interesse for Værnesagen.

Medlemsbidraget er mindst 1 Kr. om Aaret.

Betingelser for Optagelse i Odense Værnehjem, Klostervej 18, er paa 1ste Afdeling: Eneværelse 65 Øre pr. Døgn.

Eneværelser med Kost 1 Kr. 50 Øre pr. Døgn.

Eneværelser med fuld Pension 30 Kr. om Maanednen. Naar to dele Værelse 26 Kr.

Under Fraværelse i Juli- og Sommerferien i August Maaned, fradrages 50 Øre daglig i Kostpenge.

2den Afdeling: Kost og Logi 50 Øre Døgnet.

Om Foreningens Virksomhed meddeles der følgende: Bestyrelsen for Værneforeningen i Odense har i det forløbne Aar støttet enligt stillede Kvinder, som have henvendt sig til dem, med Raad, Vejledning og Hjælp.

Hidindtil har den kun skaffet faa Kvinder Landophold, men for mange Kvinder, der beskæftiger sig med Kontorarbejde eller Syning, er et Landophold en Maaned Tid om Sommeren af stor Betydning for Sundheden og ethvert Tilbud om Landophold vil derfor af Bestyrelsen blive modtaget med Taknemmelighed.

Ved Nytaarstid sluttede flere Medlemmer af Værneforeningen sig sammen til en Fest for 50 gamle Kvinder. Enhver af disse modtog en à la Beklædningsgenstande og for en Krone Kolonialvarer.

Da der paa Foreningens Ejendom, Klostervej 18, hviler en meget trykkende Gæld, opfordres Foreningens Venner indtrængende til vedblivende at støtte denne baade ved Pengegaver som ved Gaver in natura, som Kartofler, Grøntsager og andre Fødevarer.

Odense Værnehjem har fra en højst beskeden Begyndelse arbejdet sig frem i de 10 Aar, det har bestaaet; i det sidst forløbne Aar har det modtaget 380 tilrejsende Kvinder af alle Stænder. En saadan Virksomhed fordrer Pengemidler; thi dels er Vederlaget, der ydes, sat meget lavt, dels er der desuden ikke faa Tilfælde, hvor Hjemmet søges af